

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Christi de dæmone victoria sub typo gladii domini visetantis super
Leviatham, Isa: 27, num. 12

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Pugnantem domui; victum, orantemq; refeci.
Quod Theba cecidere, meum est. An me credite
Lesbon,
Me Tension, Chrysenq; & Cillan Apollinis vr-
bis,

Et Syron cepisse, mea concussa putate
Procubuisse solo Lyrnesia moenia dextra:
Viq; al os raeam, qui satum perdere possit
Hectora, nempe dedi, per me sacot inclitus Ho-
ctor.

Ex quibus satis colligitur quantum eius-
 modi adiumenta ad negotium conficiendum
 afficienti tribuere omnes soleant, quanto magis
 Deipare in victoria de Satana à Christo
 reportata tribuendum est, quæ non solo con-
 ficio, sed ipsa etiam opera Christum nobis ge-
 nunt e que carnem tribuendo, arma ad dæ-
 monem expugnandum iubeminstravit. Quare

S. Thom.

Irenæus
Anselmus
Rupertus
S. Bernardus

S. Thom.
Suarez.

Quomodo
Christus
per huma-
nitatem
de Virgine
acceptam

S. Thomas 3. part. quest. 27. art. 5. ad 2. Virgo,
 inquit, tantam optinuit gratia plenitudinem, ut
 esset auditori gratia propinquissima, ita quod eum,
 qui est plenus omni gratia, in se reciperet, & eum
 pariter quodammodo gratiam ad omnes dertua-
 ret. ita S. Thomas Et hæc pauca de ratione,
 qua in incarnatione Virgo sanctissima coope-
 rata est ad nostram salutem, vt omittam plu-
 rimos Patres præter eos, quos cap. 17. citavi,
 qui per eam reparata omnia dicunt: ita enim
 docet Irenæus libro 5. cap. 19. Anselmus de
 Virg. cap. 11. Rupertus lib. 13. in Ioan. S.
 Bernardus Senensis tom. 3. serm. 6. art. 2. c. 2.
 quorum verba afferam cap. 27. vbi agam de
 Virgine cur mater sit iustorum: vt omittam
 etiam alias rationes, quibus Virgo ad idem
 cooperata est, precibus scilicet efficacissimis
 impetrando, merendo etiam multa de con-
 gruo, & alijs modis: quæ omnia fufius tradunt
 Theologi in 3. sent. & in 3. part. S. Thom. de
 quibus eruditè noster Franciscus Suarez tom.
 2. in 3. part. disput. 23. sect. 1. vbi agit quo mo-
 do Virgo fuerit nostræ salutis causa: & disput.
 18. lect. 4. in fine multos Patres ad huius veri-
 tatis confirmationem affert, & disp. 10. lect. 6.
 vbi disserit quomodo Virginis consensus An-
 gelo nunciati factum sit medium ad Incar-
 nationis executionem.

Vidimus in communi Christum Dominum
 humanitate sua, de Virgine accepta contra
 dæmonem dimicasse, de eo que triumphum
 egisse; nunc tractandum remanet qua ratio-
 ne Christus per humanitatem ex Virgine de-
 sumptam, hoc executioni mandarit, quod in

sacris literis varijs metaphoris inuenitur de
 scriptum, quæ si enucleentur, varia quoque
 diuinæ bonitatis, & sapientiæ mysteria emi-
 cabunt, liceat enim nobis de his metaphoris
 multiplicibus idem dicere, quod Augustinus
 lib. 10. de Ciuit. cap. 6. loquens de Christi sacri-
 ficio multipliciter significato: *Hoc vnum, in-*
quit, per multa figuratur, tanquam verbis multis
res vna dicatur, vt sine fastidio multum com-
mendetur. ita Augustinus. Nos autem quam-
 plurimis omisissis, quinquetarum metapho-
 ras, vel figuras ad Christi, eiusque genitricis
 gloriam pro modulo nostro inuestigare cona-
 bimur.

CHRISTI DE DÆMONE VICTO-

ria sub typo gladij Domini Isai. 27. Vistabit
Dominus in gladio suo, & c. su-
per Leuiathan.

ET prima quidem habetur Isai. 27. In die Isai. 27.
 illa, inquit, *vistabit Dominus in gladio* Prima me
 suo duro, & grandi, & forti super Leuiathan taphora
 vestem, & super Leuiathan serpentem toruosum, *vistabit*
 & occidet eum, qui in mari est; vel, vt ha-
 bent Septuaginta: *Inducet Dominus gladium sub typo*
sanctum, magnum, & fortem super draconem gladij Le-
colubrum fugientem, &c. Quibus verbis ex In-
 terpretum sententia, Christi de Satana trium-
 phum describitur; ideo inuestigandum nobis percussio
 est quis, qualisue sit gladius hic Domini: quis Septua-
 ginta, qualisque sit Leuiathan serpens iste, &
 quomodo visitatorum, & simul perditorum se
 illum prædicat Dominus.

Gladius igitur Domini, & si multa signifi-
 cet, & præsertim Verbum Domini ex Origene
 libr. secund. Patriarch. cap. 2. & alijs, quorum
 Hieronymus in hunc locum meminisse, He-
 b. 4. *Prius est sermo Dei, & efficax, & penetra-*
bilior omni gladio ancipiti; tamen in hoc loco
 Christi Domini humanitatem ex plurimorum
 Patrum sententia significari existimo. Ter-
 tullianus enim libro quarto contra Marcio-
 nem: *illa, inquit, die superduces Dominus macha-*
ram magnam, sanctam, & fortem, Christum sci
Terullianus licet suum intell. Nazianzenus, Machara Nazian-
Christus dicitur, quod refecit malum, & putridū
à meliori. Basilius in Psalm. 44. Machara, in-
quit, dicitur Christus, quod refecit & mortificet
prauas animi cupiditates, & motus. Augustinus
 in Psalm. 7. in illa verba: *Nisi conuersi fueritis*
gladium suum vibrabit. Gladium dicit esse huma-

nitatem Christi, qui in primo aduentu tanquam in vagina humilitatis absconditus. in secundo vero veniens iudicare vivos, & mortuos, vibrabit gladium & iustus suis lumine, errore vero impijs coruscabit: addit etiam ex persona Christi ad Patrem dicit in alio Psalmo (scilicet 16.) Erue animam meam ab impio, & frangam tuam ab inimico manus tua: cuius Psalmsi verba enarrans Augustinus, in eundem Psalmo. 16. idem repetit: Erue, inquit, Augustinus, animam meam ab impio, re-fuscitando me à morte, anima mea frangam tua est quam assumpsisti manus tua, id est aeterna virtus tua, ut per ipsam Regna debellet iniquitatis, & dicit Cyrill. A. I. similiter interpretatur de Christo. Theodoretus, Macheram, inquit, nominat vindicem filium, & liberantem. Procopius Gazeus in l. 4. super illud: Posui os meum, ut gladium acutum; humanitas Christi facta est inquit Procopius, ut Leviathan serpentem magnum, & tortuosum iugularet. Rupertus Zach. 9. super illa verba: Et ponam te gladium fortissimum, gladium interpretatur de Christo, ut per ipsum scilicet fieret illud, quod erat fortissimum, juxta illud, Non veni pacem mittere, sed gladium; veni enim separare hominem adversus patrem suum, &c. Glossa etiam interlinearis hic Isai. 17. In gladio, id est filio. Idem etiam confirmare possumus ex libro Iudic. ca. 7. ubi in somno illius Madianitarum visus est, quasi tubineticus panis ex hordeo volu, & descendere, ac Madianitarum castra delere, cui alter respondit, Non est hic alud nisi gladius Gedeonis traditi enim Dominus in manus eius Madiam, & omnia castra eius. Sed quaeret quispiam, quid commune pani subinertio cum gladio? Respondeo si attendamus rem spiritualiter per utrumque significatam, mirum in modum sibi congruunt, sub nomine enim panis caro Christi intelligitur, quae sub speciebus panis continetur. Quare Salvarior dicebat Ioan. 6. Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita: dicitur vero tubineticus, quia ignem, & cineres reliquias ignis colore, odore, & sapore refert. Quoniam sanctissima Eucharistia vndiq; passionem, in cuius memoriam est instituta, redolet, & flagrantissimam Christi charitatem prae se fert, ideocum de hoc sacratissimo Sacramento ageret Christus, solebat aliquid de passione addere, exempli gratia. Hoc est corpus meum quod pro

vobis tradetur. Caro mea pro mundi vita. Hic est sanguis, qui pro vobis effunditur. Et Apollonius 1. Corint. 11. Quotiescumque manducabitis panem hunc, & calicem bibetis, mortem Domini annuntiatibus donec veniat. At vero haec Christi caro gladius, seu instrumentum fuit, ut dixi, ad hostes debellandos, & fideles ad hoc sacramentum peccedentes, vires sumunt ad demones superandos iuxta illud Chrysostomi hom. 61. ad populum Antiochenum: Tanquam leones, inquit, ignem spirantes ab illa mensa recedimus, facti a diabolo terribiles: etenim Psalms. 22. Parasti in conspectu meo mensam adversus eos, qui tribulant me: mentis autem metephora mensae vitus David, quoniam panis hic Eucharistiae super substantialis, ex Deipara, quae per mentam panum propositionum adumbratam diximus cap. 5. est deumprus. Hunc gladium (qui, ut dixi, est Christi humanitas sacratissima) conflatum à B. Virgine, quae fuit vera Christi mater, ex materia ab eadem Virgine subministrata in suo utero tanquam in officina appotissimam, antiqui Patres summa votis optabant; ut verbum quantocumque ad demones evertendos assumerent, idque illis verbis ab eo efflagitabant Psal. 44. Accingere gladio tuo super femur tuum potentissime. de hoc Rupertus libro 3. de Trinitate & operibus eius, capite 19. Christus, inquit, cum illo antiquo serpente foris se exercent accinctus gladio super femur suum potentissimus speciosus, & pulcher intendit, prospere processu, & regnavit; hostemq; publicum ante pedes suos productum contrivit, & vulneravit, iuxta Psalmistam: Tu humilisti sicut vulneratum superbum in virtute brachij tui tunc adimpletum est MULIERI in isto semine suo, quod fuerat hic praedictum, Ibsa conseret caput tuum: unde in alio Psalmo Propheta dicit: Tu contribuisti capita draconum in aquis: Tu contregisti capita draconum. haec ex Ruperto.

Gladius porrò iste dicitur Durus, Grandis, & Fortis, & quidem Septuaginta loco, Duri, vertunt, Sanctum, quod est Christi epithetum valde proprium; Ex Evangelista namque Matthaeo c. 2. iuxta Prophetarum vaticinij, Christus Nazarenus vocabitur quod explicans Hieronymus in illum locum: Nazarenus, inquit, Sanctus interpretatur; Sanctum autem Dominum futurum omnis scriptura commemorat. ita Hieronymus: ideo Angelus ad Virginem: Quod natus situr ex te Sanctum vocabitur filius Dei.

14. Sed

Gladius 14 Sed videamus quomodo humanitas Christi Domini sit gladius durus, grandis, & fortis: & durus quidem, quia cedere nescit, & est invincibilis. quare Psalm. 2. de Christo: Reges eos in virga ferrea, & tanquam vas figuli confranges eos: quod repetitur Apoc. 2. & 19. & Jeremia qui fuit figura Christi dicitur cap. 1. Ego dedi te in civitatem munitam, & in columnam ferream, & in murum arcum super omnem terram, & bellabunt adversum te, & non prevalent. & Ezech. 3. adhuc rebus durioribus assimilatur eum: *Vi adamantiem*, inquit, & ut sic com dedo faciem tuam, ne times eos: debebat enim confestim ante Dominum misericordiam eius, quia contrivit portus arenas, & vices ferreas confregit, id est ad educendum vincium de domo carceris, & umbra mortis, contrivit inferorum potentiam, & munitiones, quæ dicuntur, Matth. 16. portæ inferi, conterendus etiam erat Satanas cum suis, qui Isai. 27. (ut mox dicemus) appellatur *serpens veatus*, & ita Sap. 18. Omnipotens sermo tuus de caelo durus debella or in mediam exterminij terram profusus id est Christus Dominus durus dæmonis debellator advenit, ut cap. 2. diximus Bernardus refert ad Christi patientiam invictam, quam in passione exhibuit: *Quam fortiter*, inquit, *Domine lesu tam indigna, quam aspera pro hominibus passus es, ita ut liceat sugere mel de petra, oleumq; de saxo durissimo, duro ad verba, daviore ad verbera, durissimo ad crucis horrenda, quia in omnibus his sicut Agnus coram tonante se obmutuit, & non aperuit os suum.* ita Bernardus.

Grandis fuit hic gladius, nam universam terram peravit, & grandia effecit: quare Psalm. 18. *In omnem terram exiit sonus eorum*, scilicet Apostolorum, qui Christi nomen per universum orbem portarunt, & ad ejusdem cognitionem, & amorem, exterminato idolorum cultu, gentes traduxerunt: & Christi virtute dæmones ex orbe undique eliminarunt, atque effugarunt. Neque solum terrarum finibus, quamvis amplissimis se se gladius iste continuit, verum etiam virtutem suam ad inferiores partes terræ, & ad supra caelorum extendit, infernum spolians, referans caelos.

15 Denique fortis fuit hic gladius, ut ex effectu videre licet, quippe qui fortem armatum diabolum, qui in pace custodiebat atrium suum, vicit, alligavit, ejusque arma universa,

in quibus confidebat, abstulit, & spolia ejus distribuit: Neque dicas hunc gladium minime fortem, quia carneus, ac proinde infirmus praefertim propter passionem: quoniam ex Apostolo 1. Cor. 1. *Pradicamus quidem Christum crucifixum sed Dei virtutem, & Dei sapientiam. Vnde fortis quia quod stultum est Dei sapientius est hominibus, & quod infirmum est Dei fortius est hominibus: ratio aut fortitudinis immensæ, quæ ad passionis dæmonis tyrannidem funditus evertendam, huic gladio, id est Christi humanitati inest, oritur ex brachio potentissimo, mirum ex Verbo Dei cui unita est: propterea de hoc Virgo sanctissima in suo Cantico cecinit: *Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mentes cordis sui, deposuit potentes de sede.* &c. Psalm. 67. *Redemisti in brachio populum tuum;* cuius rei figura fuit Jamsion, qui Iudic. 15. propter brachij sui fortitudinem in mandibula asini interfecit mille viros. Quod enim verbum Dei brachium Domini dicatur, satis constat Isai. 52. *Paravit, inquit, Dominus brachium sanctum suum in oculis gentium* (scilicet per incarnationem) subjicit enim: *Et videbunt omnes fines terra salutare Dei nostri.* quod idem S. Simeon in Cantico suo, cum dixit: *Viderunt oculi mei salutare tuum, quod parasti ante faciem omnium populorum,* ijdem ferè verbis de Christo expressit, quare brachium Domini apud Isaiam est Christus, & Isai. 53. *Brachium Domini cui revelatum est,* quod brachium filium Dei esse interpretatur Athanasius in lib. de communi essentia Patris, & Filij, & Spiritus sancti, quoniam per hoc consubstantialitas inter Patrem, & Filium indicatur. Eodem modo explicat Hieronymus in sa. 53. Augustinus tract. 53. in Ioan. & Gregorius hom. 2. in Ezech. & ratio eorum est, quia sicut per brachium operamur, ita omnia per Verbum facta sunt. Verbum igitur est brachium Dei: humanitas verò, ut docent Theologi, & S. Thomas 3. par. q. 8. art. 1. ad 1. & q. 62. art. 5. est instrumentum Dei conjunctum: mirum igitur non est, si humanitas Christi gladius dicatur fortissimus Verbi, & omnino insuperabilis: quia propter conjunctionem, par. q. 48. ait. 6. ad 1. docet S. Thomas passionem Christi relata ad divinitatem conferri infinitam virtutem, & efficienter cauare nostram salutem.*

16 Nunc videndum quis, qualisque sit Leviathan serpens iste, quem Christus debellavit. Leviathan certum est ex communi Pa-

Math. 12.
Luc. 10
Psal. 76
Iudic. 15
Isai. 52
Luc. 5
Isai. 53
Athanas.
Hierony.
Augustino
Gregorius
Humani-
tas Christi
est instru-
mentum
Verbi con-
junctum.
S. Thom.
Quis sit
Leviathan

trum sententia significare diabolum, quod etiam colligitur ex ijs, quæ subiungit, vocat enim illum serpentem toruosum, &c. ita intelligunt Tertullianus lib. 4. contra Marcionem: De principe, inquit, huius mundi, & immundus spiritibus, quos Christus Machara Patris aduentu suo expulsi. Athanasius sermo. de Passione Domini, Origenes 2. Periarch cap. 8. Hieronymus, Cyrillus, Theodoretus, & Procopius in Isai. 27. Gregorius lib. 33. Moral. cap. 9. Etymologia potius huius nominis deducitur à Leuiath, quod est copulare, ideo enim Genes. 29. vnus ex filiis Iacob vocatus Leui: Quia, inquit, Lia nunc quoque copulabitur mihi maritus meus, & à Thamin. quod est serpens, seu draco, quasi idem sit Leuiathan, quod serpens copulans sibi, vel copulatus alius, vel habens in se copulationem aliquorum, de quo vide Leonem Castrum in Isai. 27. & nostrum Pineda in Iob 40. & ita intelligitur illud Ezech. 29. ad draconem diabolum sub persona Pharaonis. Ecce ego ad te draco magne, qui cubas in medio fluminis. & mox: Agglutinabo pisces fluminum tuorum, & uniuersi pisces tui squama suis adhaerebunt. & hæc est copulatio, quam Leuiathan nomen importat, quasi dicat: Omnes, qui tibi in sceleribus adhaerunt, idem subibunt iudicium, ut vincit cum dracone, inquit Hieronymus in illum locum Ezech. vnum cum eo corpus efficiant. & copulentur ei, vel in erroris consortio, vel in pena similitudine quo modo qui adhaeret Domino vnus spiritus est ita Hieronymus Draco enim cauda sua Apocal. 12. trahebat tertiam partem stellarum cæli, & misit eas in terram, & huic draconi non tantum agglutinati sunt inferiores demones, qui vocantur Angeli eius, ibidem & Matth. 25. qui Apoc. 12. simul è caelo projecti sunt à S. Michaeli, & Angelis eius, sed etiam homines vitij detriti, qui pro qualitate vitiorum ex Hieronymo loco citato, vel capiti, vel ventri, vel caudæ, & extremis draconis partibus adhaerent: Quis enim facit peccatum, seruus est peccati Ioan. 8. & 2. Petr. 2. à quo quis superatus est, huius & seruus est: Et proiciam te, inquit Ezechiel, in desertum, ut nequaquam reperias quos docipias hæc ex Hieronymo. Huc etiam ipe citat Etymologia nominis Leuiathan, quam communiter tradunt Hieronymus de nominibus Hebraicis in Iob. Gregorius lib. 33. Moral. cap. 9. Isidorus lib. 8. etymol. cap. de Dijs

gentium, & alij, quod scilicet significet, additamentum eorum: in idem enim recidit, ac si dicas, copulationem. D. Gregorius loco citato explicans hanc etymologiam dicit demone esse additamentum hominum, quibus culpam præuocationis intulit, & hanc usque ad æternam mortem quotidie pessimis suggestionibus extendit: vel per irrisionem sic dicitur, quia primo homini diuinitatem additum se perhibuit, sed immortalitatem quam habebat, tulit.

17 Serpens ergo iste Leuiathan diabolus, & appellatur serpens, quia ex Theodoro, & Gregorio lib. 17. Moral. cap. 20. figuram draconis induit ad decipiendos primos parentes: Es serpenti ore, inquit Gregorius, permixtus est loquax, ut ex ipso vase eius homo cognosceret quid esset qui in eis habitaret. dicitur enim serpens propter venenum, & acerbissimam suam & Lubricus ex Gregorio, qui si suggestioni eius primo non resistitur, repente totus ad interiora cordis dum non sentitur, illabitur.

Vegetem autem eundem appellat Isaias propter magnitudinem, & quia vegetis instat conatur in peccatoribus cordis janua Deo occludere, & est vegetis ferreus; quare Christi fortitudine opus fuit ad eum effringendum, juxta illud Psalm. 116. Consueantur Domino misericordia eius, quis contriuit portas æreas, & veles ferreos confregit. Hieronymus, Vegetem, inquit, seu claudentem puo appellari quod multos suo carcere clausorit, & propria subiecerit potestati, nihilque in se rectum habet: & idcirco (quod cum Hieronymo notat etiam Gregorius) dicitur tortuosus, quem Dominus leuis interficiet spiritu oris sui habitorem quondam maris amarorum, & salis fluctuum ita Hieronymus. Interficiet, inquam, quia ad nihilum ejus artes, & vires rediget, & morti æternæ addictum in inferno cum suis afflicis includet. eodem enim modo loquitur Leo serm. 10. de Passione: Claus, inquit, illi, qui manus Domini, pedesque transfoderant, perpernis diabolum fixere vulneribus, & sanctorum peccatorum membrorum, inimicorum fuit interfectio potestatum. ita S. Leo. Basilii in Psalm. 32. tortuosum vult dici diabolum, quod dux sit peccati, & varijs flexibus ad varia vitiorum genera etiam inter se interdum pugnantia inducat, & nunquam recta via incedat. Cyrillus verò, juxta Septuaginta, demone dicit esse colubrum fugientem, quod timidus sit, & semper

Tertullia
Athanas.
Origenes
Hierony.
Cyrillus.
Theodore.
Procopius
Gregorius
Genes. 29
Leo Castr
Pineda.
Ezech. 29
Diabolus
draco magne
Ezech. 29
Hierony.
Apoc. 12.
Matth. 25
Hierony.
Ioan. 8.
2. Petr. 2.
Ezech. 29.
Etymologia
Leuiathan
Hierony.
Gregorius
Isidorus.

Grego.
Theodoret.
Gregorius
Cur dicitur
Isai 17.
Cur dicitur
Psal. 107.
Hierony.
Gregorius
Leo
Basilii
Cyrillus
Isidorus
tempe

Iacob 4.
Athanas.
Nota de
Christi a-
d in e
passions.

semper familiare sit ei fugere. Quare Iacobi 4. recte dicitur, *Resistite diabolo, & fugiet à vobis:* ad hanc fugam alludit Athanasius ser. de passione Domini, ubi docet arundinem vim habere tollendi serpentes, & datam esse Christo in passione, cum ei milites illuderent; quoniam mystice Christus persequutus est fugientem draconem diabolum. Hieronymus pulchre in Isa. 27. de hoc colubro fugiente dicit, *Qui, inquit, nunquam fugere consuevit, à Christo effugatur;* addit Hierony. de hoc dracone diabolo dici in lib. Iob: *Adhauc draconem in hamo, circumdabis capistrum navibus eius.* Statimque; *Hoc est principium plasmatis Domini, quod factum est, ut illudatur ab Angelis eius,* & in Psal. 103. *Draco iste, quem formasti ad illudendum ei.* & Apoc. 12. *Facta est pugna, &c. Et missus est draco magnus coluber antiquus, qui vocatur diabolus, & satanas, &c.* Illud, inquit Hieronymus notandum, quod & in Psal. & in Iob propterea factus dicitur draco, hoc est Leviathan, ut illuderetur ei ab Angelis; unde & Apostoli accipiunt potestatem, ut calcet super serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici. hæc Hieronymus, hic animadvertendum Hieronymum ibi legere, ut illudatur ab Angelis, cum tamen Iob 40. legatur, *Ab ancillis suis.*

Ierony.
Iob 40.
Psal. 103.
Apoc. 12.
Ierony.
Psal. 103.
Iob 40.
Ierony.

sibi velit vaticinium Isaïæ, quod prædicit Dominus in die illa visitatum se super Leviathan (id est dæmonem) in suo gladio. (id est in humanitate) hanc enim visitationem præstitit in incarnatione, cum ex Virginis sanguinibus humanitatem suscepit, quasi gladio se accingens, quod initio dicebamus. Et hoc est, quod Zacharias pater Præcursoris impletum pronunciauit facta incarnatione, cum dixit: *Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit, & fecit redemptionem plebis suæ;* & hanc visitationem esse contra Leviathan ostendit illis verbis: *Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium, qui oderunt nos. Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati seruiamus illi, in sanctitate, & iustitia coram ipso omnibus diebus nostris.* Hanc visitationem per incarnationem contra Leviathan præcabatur à Domino Regius Propheta, cum vineam Dei, id est plebem suam, direptam, & incensam, & per filij hominis, id est Christi visitationem reparandam dicit, & à Christi increpatione hostes vineæ perituros, affirmat, ait enim Psal. 79. *Deus virtutum conuertere, respice de caelo, & vide, & visita vineam istam, & perfice eam, quam plantauit dextera tua, & super filium hominis, quem confirmasti tibi incensa igni, & suffossa ab increpatione vultus tui peribunt, fiat manus tua super virum dexterae tuæ, & super filium hominis, quem confirmasti tibi.*

Luc. 1.
Psalm. 79

Isai. 27.
Quomodo
Christus
contra da-
mones illis
visitauit.

INSIGNIS VICTORIA QVAM CHRISTVS DOMINVS
de dæmone per carnem à sanctissima Virgine Deipara acceptam
retulit, alijs metaphoris ex sacris literis
desumptis ostenditur.

CAPUT XXIII.

S Y M M A R I V M.

Christi de dæmone victoria sub typo hami extrahentis Leviathan Iob 40. num. 1.
Christi de dæmone victoria sub typo manus eductio aspudem Isa. 11. nu. 4.
Christus infans multipliciter Satanæ spolia detraxit, num. 5.
Christi in mundum aduentu obmutescunt oracula, num. 10.
Christi de dæmone victoria in Gedeone, qui Ma-

dianitas prostigauit, prafigurata, nu. 14.
Christi de dæmone victoria in Dauide, qui Goliath prostrauit, prafigurata, num. 16.

CHRISTI DE DÆMONE VICTORIA
sub typo hami extrahentis Leviathan, Iob 40.

Hanc eandem serpentis centritio-
nem, atque expulsionem perficiam
dam per Christi humanitatem et
Virginitatem.